מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

א א מיי' פי"ג מהל' שגגות הל' א סמג עשין רט:
ב ב מיי' שם פי"ג הל' א והל' ה סמג שם:
ג ג מיי' שם פי"ג הל' ב ופי' יג הל' א סמג שם:
ד ד מיי' פי"ג מהל' ממרים הל' ו סמג לאוין קסב:
ה ה מיי' פי"ג מה' שגגות הל' ה סמג עשין רט:
ו ו מיי' שם פי"ג הל' ו ופי"ג מהל' מעשה הקרבנות הלכה ד:
ז ז ח מיי' פי"ג מהל' שגגות הל' ה סמג עשין רט:

תורה אור השלם

1. ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יי אשר לא תעשינה ואשם: או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא: ויקרא ד כז-כח

מוסף רש"י

רבינו חננאל

תוספות הרא"ש

הורו

בית דין לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה והלך היחיד ועשה שוגג על פיהם בין שעשו ועשה עמהן בין שעשו ועשה אחריהן בין שלא עשו ועשה פטור מפני שתלה בב"ד הורו ב"ד וידע אחד מהן שטעו או תלמיד והוא ראוי להוראה והלך ועשה על פיהן בין שעשו ועשה עמהן בין שעשו ועשה אחריהן בין שלא עשו ועשה הרי זה חייב מפני שלא תלה בב"ד זה הכלל התולה בעצמו חייב והתולה בב"ד פטור: **גמ'** אמר שמואל לעולם אין ב"ד חייבין עד שיאמרו להם מותרין אתם רב דימי מנהרדעא אמר עד שיאמרו להם מותרין אתם לעשות מ"ט לפי שלא נגמרה הוראה אמר אביי אף אנן נמי תנינא חזר לעירו שנה ולימד כדרך שלימד פטור הורה לעשות חייב א"ר אבא אף אנן נמי תנינא הורו לה ב"ד להנשא והלכה וקלקלה חייבת בקרבן שלא התירו לה אלא להנשא אמר רבינא אף אנן נמי תנינא הורו ב"ד לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה תו לא מידי איכא דאמרי אמר שמואל אין ב"ד חייבין עד שיאמרו להם מותרים אתם לעשות רב דימי מנהרדעא אמר אפילו מותרים אתם נגמרה הוראה אמר אביי והא לא תנן הכי חזר לעירו ושנה או לימד כדרך שלימד פטור הורה לעשות חייב אמר רבי אבא והא לא תנן הכי הורו לה ב"ד להנשא והלכה וקלקלה חייבת בקרבן שלא התירו לה אלא להנשא אמר רבינא והא לא תנן הכי הורו ב"ד לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה תו לא מידי: והלך היחיד ועשה שוגג על פיהם: וניתני ועשה על פיהם שוגג למה לי אמר רבא שוגג לאתויי הורו ב"ד שחלב מותר ונתחלף לו חלב בשומן ואכלו פטור על פיהם ממש ואיכא דאמרי אמר רבא שוגג על פיהם הוא דפטור אבל נתחלף לו חלב בשומן ואכלו חייב מילתא דפשיטא ליה לרבא קמיבעיא ליה לרמי בר חמא דבעי רמי בר חמא הורו ב"ד שחלב מותר ונתחלף לו בשומן ואכלו מהו אמר רבא תא שמע הלך יחיד ועשה שוגג על פיהם כו' שוגג על פיהם למה לי לאו לאתויי הורו ב"ד שחלב מותר ונתחלף לו חלב בשומן ואכלו פטור דלמא שוגג על פיהם הוא דפטור אבל נתחלף לו חלב בשומן ואכלו חייב איכא דאמרי אמר רבא ת"ש הלך יחיד ועשה שוגג על פיהם מאי לאו שוגג על פיהם הוא דפטור אבל נתחלף לו חלב בשומן ואכלו חייב דלמא או שוגג או על פיהם בפלוגתא הורו ב"ד שחלב מותר ונתחלף לו חלב בשומן ואכלו רב אמר פטור ור' יוחנן אמר חייב מיתיבי מעם הארץ בעשותה פרט למומר רבי שמעון בן יוסי אומר משום ר"ש (אינו צריך) הרי הוא אומר אשר לא תעשינה בשגגה ואשם או הודע השב מידיעתו מביא קרבן על שגגתו לא שב מידיעתו אינו מביא קרבן על שגגתו ואם איתא הא לא שב מידיעתו הוא אמר ר"פ קסבר ר' יוחנן כיון דכי מתידע להו לבי דינא הדרי בהו והוא נמי הדר ביה שב מידיעתו קרינן ביה וחייב אמר רבא מודה רב שאינו משלים לרוב צבור מ"ט אמר קרא בשגגה עד שיהו כולן בשגגה אחת: בין שעשו ועשה עמהן כו': למה ליה למיתנא כל הני בשלמא רישא לא זו אף זו קתני אלא סיפא דלחובא איפכא מיבעי ליה

הורו בית דין כו'. כגון שהורו שחלב או דם מותר: **והלך היחיד ועשה שוגג על פיהם.** מפרש בגמרא: **בין שעשו.** ב"ד ועשה היחיד עמהם כגון שאכל דם או חלב עמהן: **בין שעשו ועשה אחריהן.** בזה אחר זה: **בין שלא עשו.** ב"ד: **ועשה.** היחיד על פיהן: **פטור.** מלהביא כשבה ושעירה הואיל ותלה בב"ד ועשה על פיהם: **הורו ב"ד וידע אחד מהם.** מב"ד שטעו: **או תלמיד ראוי להוראה והלך.** אותו אחד או אותו תלמיד ועשה על פיהם שטעה במצוה לשמוע דברי חכמים כדמפרש בגמרא: **הרי זה חייב.** מפני שלא תלה ממש בב"ד שהרי יודע שטעו ואמרינן בגמ' העושה מפי עצמו חייב בהוראת ב"ד פטור: **גמ' לעולם אין ב"ד חייבין.** כי עשו הקהל או רובו על פיהם כלומר בין למ"ד ב"ד מביאין פר בין למ"ד צבור מביאין פר ולא ב"ד לעולם לא הוי גמר הוראה לחייב קרבן ולגבי יחיד דלהוי תולה בב"ד: **עד שיאמרו.** ב"ד לצבור מותרין אתם: **רב דימי אמר.** לעולם לא נגמרה הוראה לחייבן קרבן עד שיאמרו מותרין אתם לעשות: **אף אנן נמי תנינא.** בפרק אלו הן הנחנקין: **חזר.** זקן ממרא לעירו וכו' הורה לעשות דמשמע דקאמר מותרין אתם לעשות דנגמרה הוראתו חייב: **הורו לה ב"ד להנשא.** על פי עד אחד דאי בשני עדים לא צריך ב"ד: **והלכה וקלקלה.** בזנות ואמר כך בא בעלה: **חייבת בקרבן.** לפי שלא היתה תולה בב"ד. מדקתני הורו לה ב"ד להנשא ולא קתני התירוה ב"ד ש"מ דלא נגמרה הוראת' עד שיאמרו מותרין אתם לעשות: **הורו ב"ד לעבור.** דמשמע הורו ב"ד לעשות דאינה גמורה הוראתם עד שיאמרו מותרין אתם לעשות: **והא לא תנן הכי.** כולהו מקשו לרב דימי: **אמר רבא.** תרתי קתני דמשמע הכי והלך היחיד ועשה או שוגג או על פיהם. שוגג כגון שהורו בית דין שחלב מותר ונתחלף לו חלב בשומן ואכלו דפטור אע"ג דלא הוי על פיהם ממש ושלא במתכוין קאכיל ליה אפילו הכי הואיל ואילו מתידע ליה דחלב הוא לא הוה הדר ביה שהרי הורו ב"ד שחלב מותר הלכך תולה בב"ד קרינן ביה ופטור: **על פיהם ממש.** כגון שהורו ב"ד שחלב מותר והלך ועשה על פיהם לאשמועי' דשוגג על פיהם פטור: **ואיכא דאמרי.** מדא קתני להכי איצטריך למיתני שוגג על פיהם דמשמע דבשוגג ממש על פיהם הוא דפטור דהיינו על פיהן ממש דידע דחלב הוא ופטור משום דתלה בב"ד ממש: **אבל שוגג שלא על פיהן.** כגון שהורו ב"ד שחלב מותר ונתחלף לו חלב בשומן ואכלו חייב שלא תלה עצמו בב"ד: **רב אמר פטור.** דתולה בב"ד הוי ויחיד שעשה בהוראת ב"ד פטור: **ור' יוחנן אמר חייב.** הואיל ולא הוי על פיהם ממש כתולה בעצמו הוא וחייב: **מעם הארץ בעשותה.** ולא כל עם הארץ: **פרט למומר.** דאינו מביא קרבן על שגגתו דאין מקבלין מידו: **ר"ש בן יוסי אומר אינו צריך הרי הוא אומר אשר לא תעשינה וכו'.** ומומר לא שב מידיעתו הוא לפיכך אינו מביא קרבן על שגגתו ואמר לקמן בפ"ב מומר שאכל חלב והביא קרבן על הדם איכא בינייהו והכא נמי כי הורו ב"ד שחלב מותר ונתחלף לו חלב בשומן לא שב מידיעתו הוא ולפיכך אינו חייב דהא הורו ב"ד שחלב מותר וקשיא לר' יוחנן דאמר חייב דתולה בעצמו הוא: **אמר רב פפא קסבר ר' יוחנן.** כיון דאילו הוה ידיע לב"ד דטעו הוו הדרי בהו והוא נמי הוי הדר ביה הלכך שב מידיעתו קרינן ביה וחייב קרבן שהרי לא תלה כ"כ בב"ד שלא עשה על פיהם ממש ואמטו להכי קאמר רבי יוחנן דחייב קרבן אבל היכא דעשה על פיהם ממש אע"ג דאילו הוי ידיע לב"ד הוו הדרי בהו והוא נמי הוה הדר ביה והוי שב מידיעתו אפ"ה פטור מפני שתלה ממש בדעת ב"ד: **אמר רבא.** אע"ג דאמר רב כי נתחלף לו חלב בשומן דהוי יחיד שעשה בהוראת ב"ד ופטור מודה רב שאין אותו יחיד משלים לרוב צבור כגון שאמרו ב"ד שחלב מותר והלכו חצי צבור ועשו על פיהם ואכלו חלב ממש והלך זה ואכל ונתחלף לו חלב בשומן: **שאינו משלים לרוב צבור.** ואין מביאין פר דבעינן שיהיו כולן ממש שוגגין בשגגה אחת ע"פ ב"ד: **למה לי למתני כולהו.** במתני' ועשה עמהם ועשה אחריהם שלא עשו ועשה: **בשלמא רישא לא זו אף זו קתני.** דהכי משמע לא מיבעיא זו דעשה עמהם דהוי ודאי תולה בב"ד דפטור אלא אף זו נמי דעשה אחריהם הוי תולה בב"ד ופטור ולא זו בלבד דעשה אחריהם דפטור אלא אף זו דלא עשו ב"ד ועשה אפי' הכי תולה בב"ד הוי ופטור: **אלא סיפא איפכא מיבעיא ליה למיתנא.** דהכי איבעיא ליה למיתנא הורו ב"ד וידע א' מהן שטעו או תלמיד וראוי להוראה והלך ועשה על פיהם בין שלא עשו ועשה ובין שעשה אחריהם ובין שעשה עמהם דלא תלה בב"ד דהוי משמע לא זו בלבד דלא עשו ועשה דלא הוי תולה בב"ד דחייב אלא אף זו דעשה אחריהן לא תלה בב"ד וחייב ולא זו בלבד דעשה אחריהן חייב אלא אף זו דעשה עמהן דס"ד אמינא הואיל ועשה עמהם תולה בבית דין קרינא ביה ולהוי פטור אפילו הכי אמרי' הואיל וידע שטעו לא תלה בבית דין וחייב:

הא

תוספות

אמר המתעסק אלו התוספות כבר היו בדפוס וכ' ע"ג בוה"ל. מצאתי תוס' כת"י על מס' הוריות והעתקתים ולדפוס אצל האשר"י ממס' סוכה. ונקלט ע"י הג"מ אליהו ב"ד אברהם הלוי איטינגען ז"ל בעהמ"ס ברית הלוי ומנחת אליהו. ובהיות שמציאתן נעלם מעין כל ומי יבקש דבר שלא במקומו אשר ע"כ אמרתי להעמידן במקומן:

תוספות

הורו ב"ד. הם סנהדרי גדולה כדדרשינן בת"כ עדת ישראל עדה המיוחדת בישראל זו סנהדרי גדולה:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones